

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen

Nedsättning av socialavgifter för personer mellan 19 och 24 år

December 2006

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	3
1 Lagtext.....	4
1.1 Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980).....	4
1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift	6
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980).....	7
2 Bakgrund	11
3 Gällande rätt	13
3.1 Socialavgifter och allmän löneavgift	13
3.2 Finansieringen av trygghetssystemen	13
3.3 Betalning av socialavgifter och allmän löneavgift.....	14
3.4 Generellt avdrag vid avgiftsberäkningen	15
3.5 Regionalt avdrag vid avgiftsberäkningen	15
4 Nedsättning av socialavgifter och allmän löneavgift för personer mellan 19 och 24 år	17
5 Effekter för offentliga finanser, m.m.....	20
6 Författningskommentarer	22
6.1 Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980).....	22
6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift	23
6.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980).....	24

Sammanfattning

I denna promemoria föreslås en nedsättning av det samlade uttaget av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som vid årets ingång är mellan 19 och 24 år i syfte att underlätta för yngre att komma in på arbetsmarknaden. Nedsättningen innebär att avgifterna, med undantag för ålderspensionsavgiften, halveras, vilket för närvarande motsvarar 11,10 procentenheter. För andra halvåret 2007 föreslås dock nedsättningen uppgå till 9,71 procentenheter.

En motsvarande nedsättning, dvs. med hälften, föreslås också för personer som vid årets ingång är mellan 19 och 24 år och som betalar egenavgifter och allmän löneavgift, vilket för närvarande motsvarar 10,25 procentenheter om inte extra karenstid valts. De avgifter som skall betalas får dock inte understiga ålderspensionsavgiften på 10,21 procent.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 juli 2007.

1 Lagtext

1.1 Förslag till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs att det i socialavgiftslagen (2000:980) skall införas två nya paragrafer, 2 kap. 28 § och 3 kap. 15 a §, samt närmast före 2 kap. 28 § och 3 kap. 15 a § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Avgifter för personer som har fyllt 19 men inte 25 år

28 §¹

På ersättning till personer som vid årets ingång fyllt 19 men inte 25 år skall hela ålderspensionsavgiften men bara hälften av de övriga arbetsgivaravgifterna betalas. Procenttalet för avgifterna skall efter halveringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort.

3 kap.

Avgifter för personer som har fyllt 19 men inte 25 år

15 a §

Den som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 19 men inte 25 år skall betala hela ålderspensionsavgiften men bara hälften av de övriga egenavgifterna. Procenttalet för avgifterna skall efter halveringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna i 2 kap. 28 § tillämpas på ersättning som betalas ut från och med den 1 juli 2007.

3. De nya bestämmelserna i 3 kap. 15 a § tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 juli 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl

¹ Tidigare 2 kap. 28 § upphävd genom 2006:1345.

före som efter den 30 juni 2007 skall, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 30 juni 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Allmän löneavgift tas ut med 4,4 procent av underlaget och tillfaller staten.

Föreslagen lydelse

3 §¹

Allmän löneavgift tas ut med 4,40 procent av underlaget och tillfaller staten.

För dem som vid årets ingång fyllt 19 men inte 25 år tas löneavgiften ut med halva procenttalet och anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas på lön eller annan ersättning enligt 1 § som betalas ut från och med den 1 juli 2007. På lön eller annan ersättning som betalas ut under perioden den 1 juli 2007 till och med den 31 december 2007 skall dock procenttalet enligt 3 § andra stycket vara 3,59 i stället för halva.
 3. De nya bestämmelserna tillämpas också på inkomst enligt 2 § som uppbärs från och med den 1 juli 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 30 juni 2007 skall, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 30 juni 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

¹ Senaste lydelse 2005:828.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980)

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980)¹

dels att rubriken till lagen samt 1, 2 och 5–6 a §§ skall ha följande lydelse,

dels att punkt 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (2006:1348) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980)

I denna lag finns bestämmelser om stöd till näringslivet och viss ideell verksamhet i det stödområde som anges i bilagan till lagen i form av särskilda avdrag vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning skall vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift skall betalas enligt

Föreslagen lydelse

Lag om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om stöd till näringslivet och viss ideell verksamhet i det stödområde som anges i bilagan till lagen i form av särskilda avdrag vid avgiftsberäkningen enligt *lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen* (2000:980).

2 §³

Vid beräkning av *den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna* skall ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning skall vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålders-

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2006:1348.

² Senaste lydelse 2006:1348.

³ Senaste lydelse 2006:1348.

2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av egenavgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 och 16 §§ socialavgiftslagen endast skall betala ålderspensionsavgift.

pensionsavgift skall betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av *den allmänna löneavgiften* och egenavgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 och 16 §§ socialavgiftslagen endast skall betala ålderspensionsavgift.

5 §⁴

Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna skall avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 7 100 kronor.

Vid beräkning av *den allmänna löneavgiften* och arbetsgivaravgifterna skall *från summan av dessa avgifter* avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 7 100 kronor. *Avdraget skall i första hand göras från den allmänna löneavgiften och i andra hand från arbetsgivaravgifterna.*

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå sådan avgiftspliktig ersättning som avses i 2 § första stycket.

Om flera avgiftsskyldiga ingår tillsammans i en koncern, skall de vid bedömningen av avdragsrätten enligt första stycket anses som en avgiftsskyldig. Avdraget skall i sådant fall i första hand göras av moderföretaget. Till den del avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget, får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning moderföretaget bestämmer.

6 §⁵

Vid beräkning av egenavgifterna skall avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor.

Vid beräkning av *den allmänna löneavgiften* och egenavgifterna skall *från summan av dessa avgifter* avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor. *Avdraget skall i första hand göras från den allmänna löneavgiften och i andra hand från egenavgifterna. När avdraget görs från egenavgifterna får det inte medföra att egenavgifterna understiger 10,21 procent av avgiftsunderlaget.*

⁴ Senaste lydelse 2006:1348.

⁵ Senaste lydelse 2006:1348.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå avgiftspliktig inkomst från ett fast driftställe i stödområdet.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget inte överstiga 85 200 kronor per år. Avdraget skall fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från *den allmänna löneavgiften och de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget* för samtliga delägare i bolaget inte överstiga 85 200 kronor per år. Avdraget skall fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem.

6 a §⁶

Om den avgiftsskyldige under året har gjort avdrag både från *arbetsgivaravgifter* enligt 5 § och från *egenavgifter* enligt 6 §, får avdragen sammanlagt inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag och bolaget under året har gjort avdrag från *arbetsgivaravgifter*, får det sammanlagda avdraget från de *egenavgifter* som är hänförliga till inkomsten från samtliga delägare i bolaget tillsammans med avdraget från *arbetsgivaravgifterna* inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige under året har gjort avdrag både från *avgifter* enligt 5 och 6 §§, får avdragen sammanlagt inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag och bolaget under året har gjort avdrag från *avgifter enligt 5 §*, får det sammanlagda avdraget från de *avgifter enligt 6 §* som är hänförliga till inkomsten från samtliga delägare i bolaget tillsammans med avdraget från *avgifterna enligt 5 §* inte överstiga 85 200 kronor per år.

1. Denna lag⁷ träder i kraft den 1 januari 2007.

3. I fråga om ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2007 tillämpas bestämmelserna i 5 och 6 §§ i sina äldre lydelse med iakttagande av övergångsbestämmelserna till lagen (2006:1345) om ändring i socialavgiftslagen (2000:980).

3. I fråga om ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2007 tillämpas bestämmelserna i 5 och 6 §§ i sina äldre lydelse med iakttagande av övergångsbestämmelserna till lagen (2006:1345) om ändring i socialavgiftslagen (2000:980). *Vid tillämpningen av bestämmelserna i 5 och 6 §§ skall den allmänna*

⁶ Senaste lydelse 2006:1348.

⁷ 2006:1348.

löneavgiften också ingå i avgiftsberäkningen på så sätt att avdraget görs från summan av avgifterna. Avdraget skall i första hand göras från den allmänna löneavgiften och i andra hand från arbetsgivaravgifterna respektive egenavgifterna. När avdraget görs från egenavgifterna får det inte medföra att egenavgifterna understiger 10,21 procent av avgiftsunderlaget.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
2. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ samt punkt 3 i övergångsbestämmelserna till (2006:1348) i sina nya lydelse tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007.
3. Bestämmelserna i 5–6 a §§ i sina nya lydelse tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008.

2 Bakgrund

I budgetpropositionen för 2007 aviserades att regeringen senare under riksmötet avsåg att återkomma med ett förslag till regler för nedsättning av socialavgifter för personer mellan 19 och 24 år (prop. 2006/07:1, volym 1, avsnitt 5.3.2, s. 143 f.). Den aviserade nedsättningen bedömdes kunna avse hälften av den del av socialavgifterna som inte avser ålderspensionsavgiften och omfatta såväl arbetsgivaravgifter och egenavgifter som allmän löneavgift. Regeringen uttalade att den närmare utformningen av förslaget behövde beredas ytterligare bland annat på grund av att flera former av nedsättning av socialavgifter som kumuleras kan medföra att ålderspensionsavgiften påverkas. Regeringen bedömde med hänsyn härtill och till att differentierade avgifter medför att åtgärder måste vidtas med avseende på administrationen av avgifterna såväl hos Skatteverket som hos arbetsgivare och näringsidkare, att förslaget skulle kunna träda i kraft och tillämpas först från och med den 1 juli 2007.

Denna promemoria presenterar det av regeringen aviserade förslaget.

Ungdomsarbetslöshet

Ungdomsarbetslösheten ökade kraftigt mellan åren 2001 och 2005. Den öppna arbetslösheten bland ungdomar mellan 16 och 24 år ökade under den här perioden från drygt 38 000 till knappt 70 000 individer i genomsnitt per månad enligt Statistiska Centralbyråns (SCB:s) arbetskraftsundersökning. De öppet arbetslösa ungdomarnas andel av arbetskraften ökade under samma period från ca 8 procent till 14,3 procent.

Därutöver deltog många ungdomar i något konjunkturberoende arbetsmarknadsprogram. Mellan åren 2001 och 2005 ökade antalet programdeltagare i åldern 18 till 24 år från knappt 17 000 till drygt 21 000. Därmed har den totala ungdomsarbetslösheten ökat från drygt 55 000 till drygt 91 000 ungdomar mellan år 2001 och 2005.

Under 2006 har visserligen arbetsmarknadsläget för ungdomar förbättrats men fortfarande står många ungdomar utanför arbetsmarknaden. I internationella sammanhang används arbetslöshetsmått där även heltidsstuderande som kunnat ta ett arbete och dessutom sökt arbete inkluderas. För ungdomar i Sverige var år 2005 de arbetslösa andel av arbetskraften 22,6 procent enligt Eurostats statistik. Sverige är därmed ett av de västeuropeiska länderna med den högsta ungdomsarbetslösheten. I våra nordiska grannländer låg arbetslösheten på mellan 9 och 20 procent år 2005.

Utmärkande för ungdomsarbetslösheten är framför allt konjunkturskänsligheten som hänger samman med att ungdomarna i mindre utsträckning har fasta arbeten. Det är inte ovanligt att ungdomar provar på olika arbeten och har tillfälliga anställningar. Framför allt har antalet ungdomar med timanställningar ökat kraftigt. En del av dessa kvarstår i arbetsförmedlingens register eftersom de önskar utökad arbetstid.

Att ungdomar ofta har tillfälliga arbeten, feriearbeten eller timanställningar leder till större säsongvariationer i arbetslöshetstalen jämfört med övriga åldersgrupper. Ungdomsarbetslösheten kan därför variera kraftigt mellan olika månader.

Ungdomars inträde på arbetsmarknaden har avsevärt fördröjts under de senaste decennierna. En viktig förklaring till detta är den stora utbildningsexpansion som ägde rum på 1990-talet och som ledde till en permanent minskning av arbetskraftsutbudet av ungdomar. SCB:s arbetskraftsundersökning visar också att många heltidsstuderande även söker arbete och att det finns ett outnyttjat arbetskraftsutbud bland de studerande.

När arbetskraften ökar kan det till viss del bero på att personer utanför arbetskraften, som exempelvis studerande, söker arbete. En annan viktig faktor i Sverige är att befolkningen mellan 16 och 24 år ökar. Enligt SCB:s senaste befolkningsprognos kommer antalet ungdomar mellan 16 och 24 år att öka kraftigt fram till år 2010. Detta kommer att öka trycket på utbildningssystemen, men även att bidra till en ökad arbetskraft bland den yngre befolkningen.

3 Gällande rätt

3.1 Socialavgifter och allmän löneavgift

Socialavgifter tas ut för finansiering av de sociala trygghetssystemen och utgörs av arbetsgivaravgifter och egenavgifter. Arbetsgivaravgifter betalas i första hand av arbetsgivare medan egenavgifter normalt betalas av enskilda näringsidkare och bolagsmän i handelsbolag. Regler om socialavgifter finns i lagen (2000:980) om socialavgifter.

För inkomståret 2007 tas följande avgifter ut:

	Arbetsgivar- avgifter	Egen- avgifter *)
1. Sjukförsäkringsavgift	8,78 %	9,61 %
2. Föräldraförsäkringsavgift	2,20 %	2,20 %
3. Ålderspensionsavgift	10,21 %	10,21 %
4. Efterlevandepensionsavgift	1,70 %	1,70 %
5. Arbetsmarknadsavgift	4,45 %	1,91 %
6. Arbetsskadeavgift	0,68 %	0,68 %
Summa avgifter	28,02 %	26,31 %

*) Sjukförsäkringsavgiften varierar beroende på karenstid.

Utöver socialavgifter skall enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift ytterligare en avgift på 4,4 procent betalas av arbetsgivare och enskilda näringsidkare. Den allmänna löneavgiften infördes ursprungligen för att finansiera EG-inträdet men används nu i första hand i allmänt budgetförstärkande syfte. Den allmänna löneavgiften debiteras i samband med, och på samma underlag som, socialavgifterna. Lagtekniskt ingår inte den allmänna löneavgiften i arbetsgivaravgifterna men eftersom den inte särskiljs i debiteringsförfarandet torde den allmänna uppfattningen vara att löneavgiften ingår i arbetsgivaravgifterna som således inkomståret 2007 tillsammans uppgår till 32,42 procent. Avgiften betalas även av enskilda näringsidkare och andra som skall betala egenavgifter varför egenavgifterna år 2007 totalt uppgår till 30,71 procent.

För förvärvsinkomster som inte grundar rätt till socialförsäkringsförmåner skall i stället för socialavgifter och allmän löneavgift särskild löneskatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster betalas. Skatten motsvarar i princip skatteinslaget i socialavgifterna. Fr.o.m. den 1 januari 2007 slopas den särskilda löneskatten för personer som fyllt 65 år och som omfattas av det reformerade pensionssystemet.

3.2 Finansieringen av trygghetssystemen

Socialavgifterna är principiellt försäkringsavgifter men det faktiska försäkringsinslaget varierar mellan försäkringsslagen och för flertalet försäkringar saknas en direkt koppling mellan avgiften och förmånen. Den inkomstgrundade ålderspensionen intar en särställning där kopplingen är absolut.

Det inkomstgrundade ålderspensionssystemet finansieras med en fast pensionsavgift på 18,5 procent av pensionsunderlaget, där 16 procentenheter går till fördelningssystemet för att finansiera inkomstpension. Resterande 2,5 procentenheter betalas in till systemet för premiepension där avgiftsintäkterna fonderas individuellt för varje försäkrad. Arbetsgivarens del av avgiftsinbetalningen sker i form av ålderspensionsavgift om 10,21 procent av avgiftsunderlaget enligt socialavgiftslagen.

Det inkomstgrundade ålderspensionssystemet är ett fristående försäkringssystem vid sidan av statsbudgeten. Utgående inkomst- och tilläggs-pensioner i fördelningssystemet skall löpande finansieras av inbetalade avgifter samt tillgångarna i AP-fonderna. Det är konstruerat så att det skall vara finansiellt självreglerande, där eventuella anpassningar sker på förmånssidan – inte genom en förändrad avgiftssats. Premiepensionen är ett fullfonderat system. Ingen skattefinansiering skall således ske utan systemet är helt slutet i detta avseende. En grundläggande princip bakom pensionssystemet är att varje intjänad pensionsrättighet skall motsvaras av en beslutad och inbetald avgift av en mot rättigheten svarande storlek. Om detta villkor bryts kan inte systemet garantera sin långsiktiga hållbarhet finansiellt. Ålderspensionsavgiften kan således inte reduceras, inte ens i undantagsfall.

För övriga försäkringar saknas en direkt koppling. Det finns dock flera samband mellan avgiftsuttaget och förmåner som syftar till att upprätthålla försäkringstanken. Den kommer bl.a. till uttryck genom att det endast är avgiftspliktig ersättning enligt socialavgiftslagen som läggs till grund för beräkningen av sjukpenning- och pensionsgrundande inkomst och att avgifter endast betalas på ersättning till personer som omfattas av den svenska arbetsbaserade socialförsäkringen enligt socialförsäkringslagen (1999:799).

Hur medel som inflyter via socialavgifter skall fördelas mellan de olika systemen anges i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

3.3 Betalning av socialavgifter och allmän löneavgift

Den som avser att bedriva näringsverksamhet är enligt skattebetalningslagen (1997:483) skyldig att registrera sig hos Skatteverket om verksamheten kommer att ha anställda eller om ersättning för arbete kommer att betalas ut till personer som inte har F-skattsedel (3 kap. 2 §). Den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter (eller göra skatteavdrag eller betala mervärdesskatt) skall också varje månad lämna en skattedeklaration. Med registreringen som underlag utfärdar Skatteverket förtryckta deklara-tionsblanketter för respektive kalendermånad som utgör en redovisningsperiod. Deklarationerna skall normalt vara avlämnade senast den 12:e i månaden efter redovisningsperioden med undantag för deklarationerna avseende juni och december som skall vara avlämnade senast den 17:e i månaden efter redovisningsperioden. Redovisade arbetsgivaravgifter liksom avdragen skatt skall vara inbetald till Skatteverket senast samma dag.

I skattedeklarationen redovisas för arbetsgivaravgifter samtliga avgifts-pliktiga löner, förmåner och kostnadsavdrag. Därefter fördelas dessa på underlag för fulla arbetsgivaravgifter och reducerade avgifter, t.ex. på

grund av att personal har fyllt 65 år. Den deklarationsskyldige räknar själv fram sina avgifter genom att multiplicera sina respektive underlag med tillämplig avgifts- eller löneskattesats och summerar resultaten. Från summan kan den avgiftsskyldige i vissa fall vara berättigad till två typer av särskilda avdrag som införts som företagsstöd (se avsnitt 3.4 och 3.5).

Enskilda näringsidkare och delägare i handelsbolag redovisar inte sina egenavgifter i skattedeklarationer. Egenavgifterna beräknas nämligen på underlag av verksamhetens skattemässiga resultat som inte kan bestämmas förrän efter räkenskapsårets utgång. Underlaget för egenavgifterna som således utgörs av socialavgifter och allmän löneavgift redovisas därför först i näringsidkarens självdeklaration och debiteras i form av slutlig skatt. Egenavgifterna ingår emellertid i de preliminärskattebetalningar som sådana skattskyldiga normalt är skyldiga att göra månatligen. Vissa andra avgiftsskyldiga kan – trots att de inte är näringsidkare – vara skyldiga att själva betala egenavgifter. Exempel på sådana personer är de som är anställda av en utländsk arbetsgivare och överenskommit med denne att de själva skall betala socialavgifterna på ersättningen. Dessa personer betalar avgifterna som egenavgifter.

3.4 Generellt avdrag vid avgiftsberäkningen

Från och med år 1997 får arbetsgivare och egenföretagare, vid beräkningen av arbetsgivaravgifter respektive egenavgifter, varje månad göra ett avdrag med fem procent av avgiftsunderlaget. Inkomståret 2006 uppgår avdraget för arbetsgivare till maximalt 3 090 kronor per månad. Det sammanlagda avdraget kan således högst uppgå till 37 080 kronor, vilket innebär att det maximala avdraget ges vid en årlig lönesumma på 741 600 kronor och därutöver. För egenföretagare uppgår avdraget till maximalt 9 000 kronor per år vilket motsvarar ett underlag på 180 000 kronor.

Från och med år 2007 halveras de generella avdragen för att upphöra från och med år 2008.

3.5 Regionalt avdrag vid avgiftsberäkningen

Sverige införde 1983 en regional nedsättning av socialavgifterna där den geografiska och branschmässiga omfattningen emellertid har varierat genom åren. Denna nedsättning tvingades dock Sverige upphöra med vid utgången av 1999 i avvaktan på EG-kommissionens slutgiltiga ställningstagande i frågan om stödet var förenligt med gemenskapsrätten. Stödformen ansågs kunna utgöra ett otillåtet driftstöd enligt EGFördragets regler om statsstöd om de inte lämnas inom ramen för s.k. stöd av mindre betydelse. Eftersom nedsättningarna var generella kunde det inträffa att den nedsättning som en arbetsgivare var berättigad till översteg de 100 000 euro som utgör gränsen för vad som kan ges ut som stöd av mindre betydelse under en treårsperiod.

I januari 1999 tillkallades en kommitté med parlamentariskt inflytande, den så kallade Regionalpolitiska utredningen, med uppgift att lämna förslag om hur svensk regionalpolitik skulle inriktas och utformas under

2000-talets början. I utredningens slutbetänkande (SOU 2000:87) behandlades bland annat frågan om regionalt nedsatta socialavgifter.

På grundval av utredningens förslag presenterade dåvarande regeringen år 2001 ett förslag till lag om utvidgade regionala avdrag för socialavgifter (prop. 2001/02:45). Förslaget innebar att de som var verk-samma inom stödområde A medgavs en ytterligare nedsättning av arbets-givaravgifterna och egenavgifterna om tio procent av avgiftsunderlaget, utöver den femprocentiga nedsättning som medgavs enligt socialavgifts-lagen. Nedsättningen innebär ett utvidgat särskilt avdrag och reglerna finns i lagen (2001:1170) om utvidgning av de särskilda avdragen enligt socialavgiftslagen (2000:980), bet. 2001/02:SkU12, rskr. 2001/02:122. För arbetsgivare maximerades nedsättningen till 7 100 kronor per månad (dvs. 85 200 kronor per år) medan egenföretagarnas utvidgade nedsätt-ning maximerades till 18 000 kronor per år. Reglerna trädde i kraft den 1 januari 2002. Från och med den 1 januari 2007 byter lagen namn till lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980).

De nya reglerna utformades så att de skulle falla inom ramen för stöd av mindre betydelse och som kan ges enligt EG:s regelverk för statsstöd. Reglerna innehåller därför ett tak för hur stort avdraget kan vara för en arbetsgivare – eller den koncern där arbetsgivaren ingår. Av samma anledning utesluts bland annat jordbruks- och transportverksamhet från tillämpning av reglerna.

Syftet med den utvidgade nedsättningen är att stimulera småföre-tagandet samt att bidra till god service i de delar av landet som har de största geografiska lägesnackdelarna med bland annat långa avstånd, liten hemmamarknad, sämre tillgång på service, låg befolkningstäthet och ogynnsamma klimatförhållanden.

4 Nedsättning av socialavgifter och allmän löneavgift för personer mellan 19 och 24 år

Förslag: En nedsättning av det samlade uttaget av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift införs för personer som vid årets ingång är mellan 19 och 24 år. Nedsättningen innebär att avgifterna, med undantag för ålderspensionsavgiften, halveras, vilket för närvarande motsvarar 11,10 procentenheter. För andra halvåret 2007 uppgår dock nedsättningen till 9,71 procentenheter.

En motsvarande nedsättning med hälften införs också för personer som vid årets ingång är mellan 19 och 24 år och som betalar egenavgifter och allmän löneavgift, vilket för närvarande motsvarar 10,25 procentenheter om inte extra karenstid valts. De avgifter som skall betalas får dock inte understiga ålderspensionsavgiften på 10,21 procent.

Arbetslösheten bland ungdomar är hög i Sverige i förhållande till många andra jämförbara länder. Var tredje ung människa har ingen eller mycket svag anknytning till arbetsmarknaden. En viktig orsak till detta är den demografiska utvecklingen. Antalet unga har ökat med nästan sju procent på fem år och förväntas öka med cirka 14 procent inom de närmaste fem åren. Det blir således alltmer tydligt att ungdomarnas inträde på arbetsmarknaden måste underlättas.

En viktig förutsättning för att åstadkomma detta är att efterfrågan på ungdomars arbete ökar. Det är särskilt viktigt eftersom ungdomar många gånger antas vara mindre produktiva än de något äldre under sina första år på arbetsmarknaden. För en arbetsgivare som anställer en yngre och oerfaren medarbetare innebär anställningen normalt också ett åtagande att utbilda den anställda. Detta kan sammantaget medföra att arbetsgivare tvekar att anställa yngre personer.

Ett sätt att överbrygga en sådan tvekan och att stimulera efterfrågan på yngre arbetskraft är att minska lönebikostnaderna för yngre anställda. En väsentlig del av dessa är arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften som för inkomståret 2007 uppgår till sammanlagt 32,42 procent av den utbetalda ersättningen. En nedsättning av arbetsgivaravgifterna kan bidra till att minska lönebikostnaderna och därmed till att stimulera efterfrågan på yngre arbetstagare. Som ett led i ansträngningarna att underlätta för ungdomar att komma in på arbetsmarknaden bör därför arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften för yngre anställda sättas ned från och med den 1 juli 2007. I detta sammanhang bör framhållas att efterfrågan på yngre arbetskraft också kommer att gynnas av de s.k. nystartsjobben som träder i kraft vid årsskiftet och som kan kombineras med den föreslagna nedsättningen av arbetsgivaravgifterna för unga. Nystartsjobben innebär att ett belopp motsvarande arbetsgivaravgifterna, inklusive ålderspensionsavgiften, och den allmänna löneavgiften krediteras arbetsgivarens skattekonto.

När det gäller storleken på nedsättningen bör den vara tillräckligt stor för att få önskad effekt. Regeringen har i budgetpropositionen för 2007 angett att inriktningen bör vara att avgifterna, med undantag för ålderspensionsavgiften, halveras (prop. 2006/07:1, volym 1, s. 144). En sådan

nedsättning måste anses som tillräckligt kraftfull för att uppnå avsedd effekt. Detta innebär att nedsättningen för närvarande kommer att uppgå till 11,10 procentenheter ($= [32,42 - 10,21]/2$). Arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften kommer då att uppgå till 21,32 procent ($= 32,42 - 11,10$).

Som framgår av avsnitt 3.4 kan arbetsgivare komma i åtnjutande av ett generellt avdrag vid avgiftsberäkningen vilket övergångsvis under 2007 kommer att uppgå till 2,5 procent av avgiftsunderlaget. Avdraget kan som mest uppgå till 1 545 kronor per månad, eller vid fullt utnyttjande 18 540 kronor per år. Denna avdragsmöjlighet upphör att gälla från och med 2008. Om arbetsgivaren bedriver sin verksamhet inom stödområde A finns därutöver, som framgår av avsnitt 3.5, ett regionalt avdrag på ytterligare 10 procent som kan utnyttjas. Detta regionala företagsstöd kan som mest uppgå till 7 100 kronor per månad, eller 85 200 kronor per år.

Den föreslagna nedsättningen av det samlade uttaget av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift får dock tillsammans med det generella avdraget och det regionala avdraget till följd att nedsättningen för andra halvåret 2007 i vissa fall kan komma att påverka ålderspensionsavgiften. Det inkomstgrundande ålderspensionssystemet är konstruerat som ett fristående försäkringssystem vid sidan av statsbudgeten där varje intjänad pensionsrättighet skall motsvaras av en beslutad och inbetald avgift. Nedsättningen av avgifterna kan därför inte tillåtas påverka ålderspensionsavgiften.

Detta innebär att nedsättningen för andra halvåret 2007 bör bestämmas till 9,71 i stället för till 11,10 procentenheter. Av administrativa skäl, anpassning till EG:s statsstödsregler samt för att lagstiftningen inte skall bli alltför komplicerad, bör denna begränsning gälla alla arbetsgivare. De avgifter som skall betalas uppgår då till 22,71 procent av avgiftsunderlaget.

Den föreslagna nedsättningen bör, som aviserats i budgetpropositionen för 2007 (a. s. 144), gälla för personer som vid årets ingång fyllt 19 år. Bakgrunden till denna åldersgräns är att nedsättningen inte bör utgöra ett incitament för ungdomar att avbryta sin gymnasieutbildning. Vidare bör nedsättningen i första hand rikta sig mot personer som är myndiga. Målgruppen för nedsättningen måste också begränsas uppåt. Den i budgetpropositionen aviserade övre gränsen på 24 år innebär att nedsättningen omfattar ett åldersspann på sex år. De ungdomar som ingår i målgruppen bör vid 24 års ålder ha fått tillräcklig erfarenhet för att etablera sig på arbetsmarknaden. En nedsättning av avgifterna efter den åldern torde i mindre utsträckning påverka möjligheterna att få arbete.

Ett sätt att begränsa statens kostnader för nedsättningen av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften på ersättningar till ungdomar vore att införa en begränsning av på hur stort underlag nedsättningen kan medges. En sådan begränsning skulle emellertid bli mycket krånglig att administrera såväl för Skatteverket som för arbetsgivarna. Därutöver skulle en sådan begränsning få effekter på lönebildningen som inte varit avsedda. Av dessa anledningar föreslås ingen sådan begränsning utan nedsättning skall kunna erhållas oavsett lönens storlek.

Regelsystemet för uttag av socialavgifter får inte utgöra en avgörande faktor i valet mellan om ungdomars förvärvsarbete skall bedrivas som anställd eller i form av näringsverksamhet. En nedsättning svarande mot

den som medges på arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften bör därför också medges vid beräkningen av egenavgifterna och den allmänna löneavgiften. Eftersom egenavgifterna är något lägre än arbetsgivaravgifterna blir också nedsättningen – om den beräknas på motsvarande sätt – något lägre, nämligen 10,25 procentenheter ($= [30,71 - 10,21]/2$) om inte extra karenstid valts. Egenavgifterna och den allmänna löneavgiften kommer då att uppgå till 20,46 procent. Med hänsyn till det generella avdraget och det regionala avdraget kan komma att påverka ålderspensionsavgiften, måste dock det regionala avdraget begränsas så att ålderspensionsavgiften inte påverkas.

Vid inkomsttaxeringen skall enligt 16 kap. 29 och 30 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) avdrag göras i inkomstslaget näringsverksamhet för ett belopp som sätts av för att täcka egenavgifterna och den allmänna löneavgiften för beskattningsåret. Detta avdrag får uppgå till högst 25 procent av ett underlag som motsvarar överskottet i näringsverksamheten före avdraget minskat med bl.a. sjukpenning. Avdraget skall återföras på följande beskattningsår för avstämning mot debiterade egenavgifter och allmän löneavgift. Eftersom avdraget skall motsvara de egenavgifter och allmän löneavgift som belöper på det aktuella beskattningsåret, behöver avdraget inte justeras till följd av föreslagen nedsättning av egenavgifter och allmän löneavgift för personer som vid årets ingång är mellan 19 och 24 år. Detta innebär t.ex. att för en person som fyllt 20 år och som skall betala egenavgifter och allmän löneavgift med sammanlagt 20,46 procentenheter, kommer avdraget för årets avsättning för egenavgifter att motsvara ca 17 procent av underlaget ($= 20,46/120,46$). Det som nu sagts blir också fallet för avdrag för egenavgifter som skall göras i inkomstslaget tjänst enligt 12 kap. 36 § inkomstskattelagen.

Förslagen föranleder ändringar i 3 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och i 1, 2 och 5–6 a §§ lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980) samt att två nya paragrafer, 2 kap. 28 § och 3 kap. 15 a §, införs i socialavgiftslagen (2000:980).

5 Effekter för offentliga finanser, m.m.

Förslagen i denna promemoria innebär dels att det samlade uttaget av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift sänks från 32,42 procent av underlaget till 21,32 procent ($= [32,42 - 10,21]/2 + 10,21$), dels att det samlade uttaget av egenavgifter och allmän löneavgift sänks från 30,71 procent av underlaget till 20,46 procent, om inte extra karenstid valts. För andra halvåret 2007 innebär dock sänkningen av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften att dessa avgifter tas ut med 22,71 procent av underlaget.

Redan i budgetpropositionen för 2007 redovisades beräkningar av de här aktuella förslagens effekter på offentliga finanser som för andra halvåret 2007 beräknades till 1,86 miljarder kronor och för åren därefter till en helårseffekt på 3,71 miljarder kronor. Här redovisas detaljerna bakom denna beräkning.

När det gäller arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften beräknas lönesumman för åldersgruppen uppgå till ca 65 miljarder kronor för år 2007. Förslagen i denna del kan därför beräknas medföra att statens bruttointäkter minskar med 7,17 miljarder kronor. Sänkningen av avgifterna ökar företagets vinster. Denna ökning ändrar skattebasen för företagen. Intäkterna från företagets inkomstskatt ökar och motverkar på så sätt minskade intäkter från sänkta avgifter. Även lönekostnaden för kommuner, landsting och staten påverkas av förändrade avgifter. Med beaktande härav kan nettoeffekten av förslagen i denna del beräknas uppgå till – 3,67 miljarder kronor årligen. Nettoeffekten tar hänsyn till att kommunernas och landstingens lönekostnad beräknas minska med omkring 1,59 miljarder kronor, att statens lönekostnad minskar med 0,48 miljarder kronor och att skatteintäkterna från företag med anställda ökar med cirka 1,43 miljarder kronor.

Beträffande egenavgifterna och den allmänna löneavgiften beräknas inkomsten av näringsverksamhet för åldersgruppen uppgå till ca 0,50 miljarder kronor. Bruttoeffekten av förslagen i denna del uppgår då till 0,05 miljarder kronor. Förslaget innebär dock att inkomstskatten ökar med 0,01 miljarder kronor. Nettoeffekten av förslaget kan därför årligen beräknas till ca 0,04 miljarder kronor.

Sammantaget innebär förslagen att bruttoeffekten kommer att uppgå till ca – 7,21 miljarder kronor per år och att nettoeffekten kommer att uppgå till ca 3,71 miljarder kronor per år.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2007 och för 2007 kan därför nettoeffekten av förslagen, även om nedsättningen av arbetsgivaravgifterna och den allmänna löneavgiften för denna tid blir något lägre, beräknas uppgå till hälften av den årliga kostnaden eller till ca 1,86 miljarder kronor.

Förslagen bedöms få positiva effekter på sysselsättningen för åldersgruppen i fråga, vilket i sin tur bör leda till en förstärkning av de offentliga finanserna. Eftersom det erfarenhetsmässigt är svårt att med någon större säkerhet bedöma effekten på sysselsättningen, beaktas av försiktighetsskäl dock inte eventuella intäktsförstärkningar till följd av ökad sysselsättning. Det finns även en osäkerhet beträffande eventuella undanträngningseffekter. Därför beaktas inte heller sådana eventuella effekter i den offentligfinansiella beräkningen. Även om den förväntade

sammanlagda effekten på de offentliga finanserna av ökad sysselsättning och undanträngning bedöms som positiv, så räknar regeringen, av försiktighetsskäl, inte med någon intäktsförstärkning.

Förslagen bedöms endast få marginella budgeteffekter för Skatteverket, vilka bör rymmas inom ramen för verkets befintliga anslag. För de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslagen inte få någon budgetpåverkan.

Förslagens effekter för den administrativa bördan för små företag får bedömas som marginell. Socialavgiftsnedsättningen bedöms emellertid få positiva effekter för företagens möjligheter att nyanställda och växa.

6 Författningskommentarer

6.1 Förslaget till lag om ändring i socialavgiftslagen (2000:980)

2 kap.

28 §

Paragrafen är ny.

Första meningen innebär att fulla arbetsgivaravgifter inte skall betalas på ersättningar till personer som vid årets ingång har fyllt 19 men inte 25 år. I stället skall ålderspensionsavgiften betalas och i övrigt bara hälften av de andra arbetsgivaravgifterna betalas. Det innebär för närvarande att arbetsgivaravgifterna för denna grupp kommer att uppgå till 19,12 procent ($= 28,02 - [28,02 - 10,21]/2$) av avgiftsunderlaget i stället för till 28,02 procent. Storleken på arbetsgivaravgifterna och vilka typer av avgifter som ingår framgår av 2 kap. 26 §. Halveringen av de övriga arbetsgivaravgifterna innebär att respektive arbetsgivaravgift halveras, t.ex. blir sjukförsäkringsavgiften 4,39 procent i stället för 8,78 procent.

För att halveringen av arbetsgivaravgifterna inte skall leda till fler decimaler än två, finns en avrundningsregel i andra meningen enligt vilken övriga decimaler faller bort.

3 kap.

15 a §

Paragrafen är ny.

Första meningen innebär att fulla egenavgifter inte skall betalas av personer som vid årets ingång har fyllt 19 men inte 25 år. I stället skall ålderspensionsavgiften betalas och i övrigt bara hälften av de andra egenavgifterna betalas. Det innebär för närvarande att egenavgifterna för denna grupp kommer att uppgå till 18,26 procent ($= 26,31 - [26,31 - 10,21]/2$) av avgiftsunderlaget i stället för till 26,31 procent, om inte extra karenstid valts. Vid tre dagars vald karenstid kommer egenavgifterna att uppgå till 17,39 procent ($= 24,56 - [24,56 - 10,21]/2$) av avgiftsunderlaget och vid 30 dagars vald karens att uppgå till 16,95 procent ($= 23,69 - [23,69 - 10,21]/2$) av avgiftsunderlaget. Storleken på egenavgifterna och vilka typer av avgifter som ingår framgår av 3 kap. 13 §. Halveringen av de övriga egenavgifterna innebär att respektive egenavgift halveras, t.ex. blir föräldraförsäkringsavgiften 1,10 procent i stället för 2,20 procent.

För att halveringen av egenavgifterna inte skall leda till fler decimaler än två, finns en avrundningsregel i andra meningen enligt vilken övriga decimaler faller bort.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2007 (*första punkten*).

Arbetsgivaravgifter betalas under månaden efter den månad då avgiftspliktiga ersättningar har getts ut. De nya bestämmelserna i 2 kap. 28 § om arbetsgivaravgifter för personer som har fyllt 19 men inte 25 år skall inte tillämpas på ersättningar som har betalats ut före ikraftträdandet. En

övergångsbestämmelse av den innebörden har därför tagits in i *andra punkten*.

När det gäller de nya bestämmelserna i 3 kap. 15 a § om egenavgifter för personer som har fyllt 19 men inte 25 år skall inte heller dessa tillämpas på inkomster som uppburits före ikraftträdandet. Ifråga om egenavgifter sammanfaller normalt beskattningsåret med kalenderåret. En särskild övergångslösning behövs därför för det fall den avgiftsskyldige inte kan visa hur stor del av beskattningsårets inkomst som hänför sig till tiden efter den 30 juni 2007. I dessa fall bör så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 30 juni 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. I *tredje punkten* finns övergångsbestämmelser i nu nämnda delar.

6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1920) om allmän löneavgift

3 §

Paragrafens *första stycke* har ändrats redaktionellt på så sätt att procenttalet får två decimaler.

I paragrafen har ett nytt *andra stycke* införts med anledning av att bara halva löneavgiften skall tas ut för dem som vid årets ingång har fyllt 19 men inte 25 år. Det innebär för närvarande att löneavgiften för denna grupp kommer att uppgå till 2,20 procent av avgiftsunderlaget. Avgiftsunderlaget är enligt 1 § det som gäller för arbetsgivaravgifterna och enligt 2 § det som gäller för egenavgifterna. För att halveringen av löneavgiften inte skall leda till fler decimaler än två, finns en avrundningsregel enligt vilken övriga decimaler faller bort.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2007 (*första punkten*).

Av *andra punkten* framgår att de nya bestämmelserna inte skall tillämpas på lön eller annan ersättning som ingår i underlaget för arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och som har betalats ut före ikraftträdandet. Nedsättningen av den allmänna löneavgiften kan dock i vissa fall för andra halvåret 2007 innebära att det sammanlagda uttaget av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift understiger ålderspensionsavgiften på 10,21 procent av avgiftsunderlaget. Det kan bli fallet för arbetsgivare som både har rätt till generellt avdrag på 2,5 procent av avgiftsunderlaget och regionalt avdrag på 10 procent av avgiftsunderlaget. I ett sådant fall skulle det totala avgiftsuttaget som lägst uppgå till 8,82 procent ($= 32,42 - [32,42 - 10,21]/2 - 2,5 - 10$), vilket understiger ålderspensionsavgiften med 1,39 procentenheter. Eftersom denna avgift inte får påverkas utgör löneavgiften för perioden den 1 juli 2007 till och med den 31 december 2007 3,59 procentenheter ($= 4,40 - [4,40/2 - 1,39]$). Den 1 januari 2008 upphör det generella avdraget att gälla, varvid utrymme finns för den föreslagna nedsättningen av löneavgiften.

I *tredje punkten* anges att de nya bestämmelserna inte heller skall tillämpas på inkomst som ingår i underlaget för egenavgifter enligt

socialavgiftslagen (egenavgiftspliktig inkomst) och som har uppburits före ikraftträdandet. För dem som skall betala egenavgifter sammanfaller normalt beskattningsåret med kalenderåret. En särskild övergångslösning behövs därför för det fall den avgiftsskyldige inte kan visa hur stor del av beskattningsårets inkomst som hänför sig till tiden efter den 30 juni 2007. I dessa fall bör så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 30 juni 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

6.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980)

1 §

Paragrafen har kompletterats med anledning av att den föreslagna socialavgiftsnedsättningen för personer mellan 19 och 24 år medför att det regionala avdraget i vissa fall inte kommer att kunna utnyttjas fullt ut, eftersom ålderspensionsavgiften på 10,21 procent av avgiftsunderlaget inte får tas i anspråk. T.ex. skulle arbetsgivaravgifterna för andra halvåret 2007 som lägst uppgå till 6,62 procent ($= 28,02 - [28,02 - 10,21]/2 - 2,5 - 10$), vilket understiger ålderspensionsavgiften med 3,59 procentenheter. Det regionala avdraget bör därför även kunna göras från den allmänna löneavgiften.

2 §

Paragrafens *första* och *andra stycken* har kompletterats på motsvarande sätt som framgår av kommentaren till 1 §.

5 §

Paragrafens *första stycke* har ändrats till följd av att det regionala avdraget även skall kunna göras från den allmänna löneavgiften. Avdraget skall därvid i första hand göras från den allmänna löneavgiften och i andra hand från arbetsgivaravgifterna.

Löneavgiften beräknas enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på det underlag som gäller för arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980).

6 §

Paragrafens *första stycke* har ändrats till följd av att det regionala avdraget även skall kunna göras från den allmänna löneavgiften. Avdraget skall därvid i första hand göras från den allmänna löneavgiften och i andra hand från egenavgifterna.

Med anledning av att det regionala avdraget i vissa fall ändå kan komma att påverka den del av egenavgifterna som avser ålderspensionsavgiften, har också en begränsning införts i första stycket. Det kan t.ex. bli fallet för en enskild näringsidkare som omfattas av föreslagen socialavgiftsnedsättning för personer mellan 19 och 24 år och som har låga inkomster. I ett sådant fall skulle det totala avgiftsuttaget, om inte extra karenstid valts, uppgå som lägst till 7,96 procent ($= 30,71 - [30,71 -$

10,21]/2 – 2,5 – 10), vilket understiger ålderspensionsavgiften med 2,25 procentenheter. Vid inkomster överstigande ca 232 300 kronor påverkas inte ålderspensionsavgiften alls. Den 1 januari 2008 upphör i och för sig det generella avdraget på 2,5 procentenheter, vilket innebär att ålderspensionsavgiften i exemplet inte skulle påverkas. Emellertid varierar sjukförsäkringsavgiften i egenavgifterna beroende på antalet karensdagar. Exemplet baseras på den högsta sjukförsäkringsavgiften med en karensdag (utan vald karenstid). Vid fler karensdagar (vald karenstid) sjunker avgiften, t.ex. är avgiften vid 30 karensdagar 2,62 procentenheter lägre. Detta innebär att ålderspensionsavgiften alltså kan komma att påverkas. Eftersom ålderspensionsavgiften inte får påverkas har stycket kompletterats på så sätt att det regionala avdraget inte får till följd att denna avgift påverkas.

Löneavgiften beräknas enligt 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift på det underlag som gäller för egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980).

Ändringen i paragrafens *andra stycke* är en konsekvens av att det regionala avdraget även skall kunna göras från den allmänna löneavgiften.

6 a §

Paragrafens *första* och *andra stycken* har kompletterats på motsvarande sätt som framgår av kommentaren till 1 §.

Övergångsbestämmelser till (2006:1348)

Ändringen i övergångsbestämmelsernas *tredje punkt* är en konsekvens av att det regionala avdraget även skall kunna göras mot den allmänna löneavgiften från och med den 1 juli 2007.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2007 (*första punkten*).

I *andra punkten* anges att bestämmelserna i 1 och 2 §§ samt punkt 3 i övergångsbestämmelserna till (2006:1348) i sina nya lydelse skall tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007.

Av punkt 4 i övergångsbestämmelserna till (2006:1348) framgår att bestämmelserna i 5 och 6 §§ i sina nya lydelse samt den nya bestämmelsen i 6 a § tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008. I *tredje punkten* har därför intagits en övergångsbestämmelse enligt vilken de nya lydelse av 5–6 a §§ skall tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008.